

ผลของความดันสูงต่อระบบชีวภาพ

Effect of High Pressure on Biological System

ธิติมา จันทากอศล¹

Thitima Jantakoson

การใช้ความดันสูงเป็นเทคโนโลยีการผลิตอาหารที่ไม่ได้ใช้ความร้อน โดยอาหารจะได้รับความดันสูงประมาณ 100-1,000 เมกะปั斯คาล (Megapascal, MPa) (Cheftel และ Culoli, 1997) และสามารถนำมาใช้ในการปรุงอาหาร ได้ทั้งในสภาวะที่เป็นของแข็งและของเหลว อาหารที่มีการบรรจุในภาชนะบรรจุหรือไม่ก็ได้ อุณหภูมิในระหว่างการปรุงสามารถใช้ได้ทั้งที่อุณหภูมิต่ำกว่า 0 องศาเซลเซียส จนถึงอุณหภูมิมากกว่า 100 องศาเซลเซียส (Farkas และ Hoover, 2000) ระบบของช่องอัดความดัน (pressure vessel) จะมีการออกแบบเป็นพิเศษเพื่อให้มีความปลอดภัยในขณะที่ทำการอัดความดัน (Farkas และ Hoover, 2000) การใช้ความดันสูงใช้เวลาในการผลิตสั้นมาก คืออยู่ในช่วง 2-30 นาที (พันธ์จิต พัฒโนภาคย์, 2541) ขณะที่การใช้ความร้อนมีผลทำให้เกิดการสูญเสียคุณค่าทางโภชนาการ และเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบทางเคมี และคุณลักษณะทางด้านปราศจากสัมผัสในระหว่างการปรุงได้ (Fellows, 1990)

โดยทั่วไปได้มีการนำเทคโนโลยีความดันสูงมาใช้ในอุตสาหกรรมพลาซม่าเชรามิก ชูเปอร์อัลลอยด์ การทำเพชรเทียม (Cheftel และ Culoli, 1997) และพบว่าการใช้ความดันสูงได้รับความสนใจในการนำมาประยุกต์ใช้ในงานทางด้านชีวเคมีและทางอาหาร โดยในปี 1899 นักชีวเคมีชาวอเมริกันชื่อ Bert Hite ได้ทำการทดลองให้ความดันที่ระดับ 700 เมกะปั斯คาล ที่อุณหภูมิห้องแก่น้ำมันพบว่าสามารถลดจำนวนปริมาณแบคทีเรียในน้ำมันจาก 10^7 เชลล์ต่อมิลลิลิตร เหลือ 10^1 ถึง 10^2 เชลล์ต่อมิลลิลิตร (พันธ์จิต พัฒโนภาคย์, 2541) เทคโนโลยีดังกล่าวมีการพัฒนาขึ้นในประเทศญี่ปุ่นและเป็นเทคโนโลยีที่กำลังเป็นที่นิยมในยุโรปในขณะนี้ อาจเรียกชื่ออีกอย่างว่า พาสเตอไรซ์ชั่นแบบเย็น (Cold Pasteurization) (พันธ์จิต พัฒโนภาคย์, 2541)

¹โปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

ความดันสูงมีผลต่อองค์ประกอบของอาหาร อัตราการเกิดปฏิกิริยา ความสามารถในการผ่านเมมเบรน และการเปลี่ยนแปลงไฟฟ้าของระบบอาหาร (Knorr, 1999) การอัดความดันจะเกิดขึ้นอย่างสม่ำเสมอทั่วทุกจุดของอาหาร โดยจะไม่ขึ้นกับรูปร่าง ขนาดและองค์ประกอบของอาหาร ดังนั้น ขนาด รูปร่าง และองค์ประกอบพิษน้ำจะไม่มีผลต่อประสิทธิภาพในการใช้ความดันสูง (Farkas และ Hoover, 2000) ซึ่งเป็นข้อได้เปรียบทลักษณ์ที่ดีกว่ากระบวนการแปรรูปด้วยความร้อนซึ่งมีข้อจำกัดด้วยขนาดและรูปร่างของอาหาร เช่น การลดขนาด ทำให้เพิ่มความสามารถในการถ่ายโอนความร้อนและการถ่ายโอนมวล แต่มีผลต่อการสูญเสียคุณค่าทางโภชนาการ การแปรรูปที่ไม่ขึ้นกับรูปร่างของอาหาร ไม่เพียงแต่จะช่วยลดความรุนแรงของการผลิตอาหารอีกทั้งยังทำให้ผลิตภัณฑ์มีคุณภาพดีด้วย (Knorr, 1999)

ความดันสูงสามารถใช้ในการบันยั่งเชื้อจุลินทรีย์หรือกิจกรรมของเอนไซม์ในอาหาร ได้ที่อุณหภูมิห้อง (25 องศาเซลเซียส) หรือที่อุณหภูมิต่ำกว่า การแปรรูปได้ที่สภาวะอุณหภูมิต่ำจะสามารถช่วยคงคุณภาพด้านโภชนาการและคุณสมบัติเชิงหน้าที่ของวัตถุคุณภาพ (Knorr, 1999) เช่น การใช้ความดันที่ระดับ 400 เมกะบาร์ascal นาน 15 นาที ที่อุณหภูมิ 20 องศาเซลเซียส ในกระบวนการลวกนั้นฟรังขนาด 6.สูญเสียเนื้อสัมผัสที่แข็งกว่าผลิตภัณฑ์ที่ผ่านการลวกด้วยการใช้น้ำร้อนหรือการใช้ไอน้ำร้อน (Eshtaghli และ Knorr, 1993)

นอกจากนี้ความดันสูงยังมีความปลอดภัยต่อสภาวะแวดล้อมและเป็นเทคโนโลยีที่ไม่เกิดขยะ ส่วนกระบวนการให้ความร้อนทำให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม อย่างไรก็ตาม การใช้ความดันสูงอาจบันยั่งกิจกรรมของเชื้อจุลินทรีย์และกิจกรรมของเอนไซม์ที่อยู่ในอาหาร ได้ไม่สมบูรณ์ ดังนั้น อาจใช้ความดันสูงร่วมกับสภาวะอื่น เช่น ความร้อน เพื่อเพิ่มความปลอดภัยในการบริโภคอาหาร และบันยั่งกิจกรรมของเอนไซม์ได้อย่างสมบูรณ์ (Knorr, 1999)

ผลของความดันสูงต่อโครงสร้างและพันธะภายในโมเลกุลของโปรตีน

ความดันสูงมีผลต่อโครงสร้างโปรตีน โดยในเบื้องต้นจะสัมพันธ์กับการแตกออกของแรงกระทำที่ไม่ใช้พันธะโคราเลนต์ที่อยู่ในโมเลกุลของโปรตีนและภายในห้องจะเกิดการสร้างพันธะขึ้นมาใหม่ภายในโมเลกุลและระหว่างโมเลกุลของโปรตีน อาจกล่าวได้ว่าความดันสูงมีผลต่อโครงสร้างโปรตีนทุกตัวอย่าง ติดภูมิ ติดภูมิ และจตุรภูมิ (Messens และคณะ, 1997) ความคงตัวของพันธะต่างๆในโครงสร้างของโปรตีนแสดงดังตารางที่ 1

ความดันสูงจะมีผลต่อพฤติกรรมของระบบชีวภาพซึ่งจะเป็นไปตามกฎของ Le Chatelier's กล่าวคือ ความดันจะทำให้เกิดการเลื่อนสมดุลของปฏิกิริยา โดยความดันจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของปริมาณในเชิงลบ ($-\Delta V$) ความดันสนับสนุนให้ปฏิกิริยาเลื่อนสมดุลไปทางหน้าเมื่อมีการลดลงของปริมาณ และจะเกิดมากขึ้นเมื่อเพิ่มความดัน (Mozhaev และคณะ, 1994)

ตารางที่ 1 คุณสมบัติของอันตรกิริยาที่ทำให้เกิดความคงตัวของโครงสร้างโปรตีนทุกดึง

ตดิขภูมิ และจตุรภูมิ

Type of interaction	Energy (Kj / mol)	Functional groups involved	Destabilizing conditions	Stabilizing conditions
Covalent and semi-covalent	330-400 (peptide bond) 200 (S-S bond)	NH-CO-(peptide bond) Cystine S-S	Reducing agent : β -mercaptoethanol, dithiothreitol(S-S bonds)	Increased reactivity of SH groups above pH 7
Electrostatic	42-84	Amino acid residues with carboxyl COO- (e.g. Asp, Glu) and amino NH ₄ ⁺ (e.g. His, Arg, Lys) groups	Salt solutions, high or low pH values, pressure	
Hydrogen bonds	8-40	H atom of OH or NH (proton donor) group Share with CO (proton acceptor) group, e.g. -N-H- - - O=C -O-H- - - O=C	Solutions with guanidine HCl, urea or detergents, heating	Cooling
Hydrophobic	4-12	Amino acid residues with aliphatic (e.g. Leu, Ile, Val) or aromatic (e.g. Phe, Tyr) side chains	Detergents, pressure (aliphatic side chains), heating at high temperatures	Moderate heating, pressure (stacking of aromatic side chains)
Van der Waals	1-9	Permanent, induced and instantaneous dipoles		

ความดันสูงจะมีผลต่อแรงกระทำระหว่างโมเลกุลแบบไม่ใช้พันธะ โค华เดนต์ โดยแรงกระทำแต่ละชนิดจะมีพฤติกรรมแตกต่างกันภายใต้ความดันสูง แรงกระทำระหว่างประจุ (Electrostatic) ของหมู่ที่มีประจุเป็นแรงกระทำที่เกิดระหว่างกรดนิวเคลียคและโปรตีน อาจพนการลดลงของปริมาตร เช่นการจับตัวกันแน่นระหว่างขั้วของโมเลกุลน้ำ นอกจากนี้การสร้างแรงกระทำระหว่างประจุจะเกิดจากการดึงนำจากอะตอมที่มีประจุบวกซึ่งมีผลทำให้เกิดการเพิ่มขึ้นของปริมาตรได้ดังนั้นจะไม่คงตัวที่สภาวะความดัน การสร้างพันธะไฮโดรฟิบิก (Hydrophobic interaction) ระหว่างหมู่อะลิฟติก (aliphatic) เมื่อมีการเพิ่มขึ้นของปริมาตรและถูกทำลายเมื่อมีการเพิ่มความดันพันธะไฮโดรฟิบิกจะมีบทบาทสำคัญต่อความคงตัวของโครงสร้างโปรตีนติดภูมิและชตุรภูมิ แต่ถ้าเกิดแรงกระทำกับวงแหวนอะโรมาติก (aromatic ring) ปริมาตรจะลดลงเล็กน้อย (Mozhaev *et al.*, 1994) โปรตีนโอลิโกเมอริกสามารถแยกออกเป็นหน่วยย่อยเมื่อมีการให้ความดันระดับปานกลาง (น้อยกว่า 150 เมกะปาสคัล) โดยปกติแล้วจะเกิดขึ้นเมื่อมีการลดลงของปริมาตรมากกว่า 500 มิลลิลิตรต่้อมล แต่อย่างไรก็ตามโปรตีนโครงสร้างชตุรภูมิอาจเกิดโครงสร้างเชิงซ้อนได้อีกครั้ง โดยการเกิดการแยกตัวของโปรตีนตามด้วยการรวมกลุ่มของโปรตีนหน่วยย่อย เมื่อมีการให้ความดันเพิ่มขึ้นพันธะไฮโดรเจนอาจถูกสร้างขึ้นได้ภายใต้สภาวะความดันเมื่อมีการลดลงของปริมาตรเพียงเล็กน้อย พันธะไฮโดรเจนจะมีความคงตัวต่อกลุ่มความดันสูงทำให้สามารถรักษาโครงสร้างทุติยภูมิได้ แต่อย่างไรก็ตามพันธะไฮโดรเจนอาจถูกทำลายได้เมื่อการเปลี่ยนแปลงของปริมาตรเข้าใกล้ศูนย์ ในโครงสร้างเกลียวคู่ (double helix) ของ DNA จะคงตัวเมื่อให้ความดันและไม่เกิดการคลายตัวจนกระทั่งให้ความดันมากกว่า 1000 เมกะปาสคัล ส่วนพันธะโค华เดนต์ของสารชีวโมเลกุลที่มีมวลโมเลกุลต่ำ เช่น เปปไทด์ ลิปิด แซคคาไรด์ ที่เป็นโครงสร้างปฐมภูมิของสารโมเลกุลใหญ่ เช่น โปรตีน กรดนิวเคลียค และ โพลีแซคคาไรด์ จะไม่ถูกทำลายด้วยความดันที่ระดับ 1000–2000 เมกะปาสคัล เนื่องจากพันธะโค华เดนต์มีความยืดหยุ่นได้เล็กน้อยจึงทนต่อการบีบอัด พันธะไคซัลไฟด์เป็นพันธะที่มีบทบาทสำคัญที่ถูกสร้างขึ้นภายใต้สภาวะความดันซึ่งทำให้เกิดการรวมกลุ่ม (aggregation) และการเกิดเหลลงของโปรตีน โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่สภาวะความเป็นกรดค่างเป็นกางและเป็นค่าง การเพิ่มขึ้นของการรวมกลุ่มกันของโปรตีนอาจเกิดจากการเพิ่มขึ้นของหมู่ชัลฟ์ไฮดริดซึ่งเป็นผลมาจากการคลายตัวของโครงสร้างโปรตีนที่สภาวะความเป็นกรดค่างตังกล่าว (Messens และคณะ, 1997)

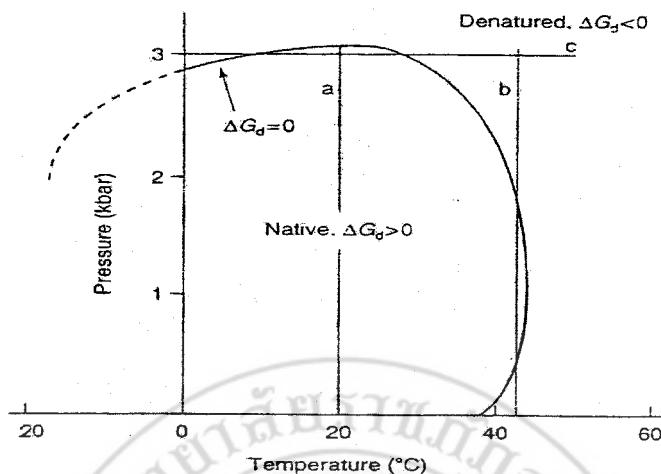
ผลของความดันสูงต่อการเสียสภาพของโปรตีน

ความดันสูงมีผลต่อโครงสร้างของโปรตีน โดยสามารถทำให้เกิดการเสียสภาพ (Denaturation) เกิดการรวมกลุ่มกันของโปรตีน (Aggregation) หรือเกิดเจล (Gelation) ซึ่งขึ้นอยู่กับระบบของโปรตีน ได้แก่ ชนิดของโปรตีน ความเป็นกรดค่าง ความแรงของไอออน นอกจากนี้ยังขึ้นกับความดันและอุณหภูมิและระยะเวลาในการให้ความดันด้วย (Messens และคณะ, 1997) ผล

ของความดันต่อ โปรตีนจะเกิดขึ้นแบบผันกลับ ได้ระหว่างความดัน 100–200 เมกกะปascal (Cheftel และ Culoli, 1997) ขณะที่ความดันมากกว่า 300 เมกกะปascal ทำให้เกิดการเสียสภาพของโปรตีนอย่างสมบูรณ์ การเสียสภาพของโปรตีนอันเนื่องมาจากอุณหภูมิจะเพิ่มมากขึ้นเมื่อความดันเพิ่มขึ้นมากกว่า 100 เมกกะปascal และการเพิ่มขึ้นของความดันระดับหนึ่งจะช่วยลดการเสียสภาพของโปรตีโนันเนื่องจากความร้อน (Leadley และ Williams, 1997)

ที่ระดับความดัน 100–200 เมกกะปascal โปรตีโนลิกомерิก (Oligomeric) และโปรตีนที่ประกอบด้วยหลายหน่วยย่อย (Multiprotein) จะเกิดการแยกตัวกัน ซึ่งเป็นผลมาจากการความดันมีผลทำลายพันธะระหว่างโปรตีนหน่วยย่อย (subunit) และเกิดการเปลี่ยนแปลงปริมาตรในเชิงลบเป็นสาเหตุให้เกิดการทำลายพันธะ ไซโอดี ไฟบิกและพันธะ ไอออนิกที่เกิดระหว่างโปรตีนหน่วยย่อย หลังจากมีการแยกตัวด้วยความดันแล้ว โปรตีนหน่วยย่อยอาจมีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างไป และเกิดการคลายตัวไปบางส่วน เมื่อมีการปลดปล่อยความดัน โปรตีโนลิกомерิกมีแนวโน้มที่จะกลับมา結合ตัวอีกรั้งอย่างช้าๆ โปรตีนที่มีการเสียสภาพด้วยความดันจะมีการอัดตัวกันแน่นกว่า โปรตีนที่ทำให้เสียสภาพด้วยอุณหภูมิหรือสารเคมี (Mozhaev และคณะ, 1994)

Mozhaev และคณะ (1994) กล่าวว่าความดันและอุณหภูมิเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดการเสียสภาพของโปรตีน โดยทั่วไปการเสียสภาพของโปรตีนจะเกิดขึ้นที่สภาวะบรรยายกาศและอุณหภูมิสูง ซึ่งเกิดการเสียสภาพแบบผันกลับ ไม่ได้ ความดันทำให้โปรตีนเกิดการเสียสภาพได้ที่อุณหภูมิห้องมากกว่าที่อุณหภูมิสูงขึ้น จากภาพที่ 1 บริเวณเส้นกราฟ (Contour line) เป็นบริเวณที่มีความเข้มข้นของโปรตีนตามธรรมชาติและโปรตีนที่เสียสภาพที่สมดุลกัน ($\Delta G_d = 0$) ส่วนบริเวณให้กราฟเป็นบริเวณที่โปรตีนตามธรรมชาติมีความคงตัว ($\Delta G_d > 0$) และเหนือเส้นกราฟ เป็นบริเวณที่เกิดการสูญเสียสภาพธรรมชาติของโปรตีน ($\Delta G_d < 0$) เส้น c เป็นบริเวณที่มีความดันเท่ากัน (isobaric) ที่สภาวะอุณหภูมิ 20 องศาเซลเซียส เมื่อเพิ่มความดันมากกว่า 3 กิโลบาร์ (300 เมกกะปascal) (เส้น a) โปรตีนจะเกิดการเสียสภาพ ส่วนที่สภาวะอุณหภูมิ 43 องศาเซลเซียส (เส้น b) โปรตีนจะแสดงพฤติกรรมเชิงช้อน โดยที่สภาวะความดันบรรยายกาศปกติ โปรตีนส่วนใหญ่อยู่ในรูปของโปรตีนที่เสียสภาพ และเมื่อความดันมากกว่า 0.5 กิโลบาร์ (50 เมกกะปascal) ทำให้โปรตีนเปลี่ยนกลับมาอยู่ในรูปของโปรตีนตามธรรมชาติ ซึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้โปรตีนมีความคงตัวต่อการเสียสภาพด้วยความร้อนที่สภาวะความดันสูงและอาจทำให้อ่อนไชน์ที่สามารถยับยั้งด้วยความร้อนขังคงมีกิจกรรมเหลืออยู่ เมื่อให้ความดันมากกว่า 2 กิโลบาร์ (200 เมกกะปascal) โปรตีนจะเกิดการเสียสภาพอีกรั้ง ในทำนองเดียวกันอาจพกการเปลี่ยนแปลงของโปรตีนในลักษณะเดียวกันเมื่อเพิ่มอุณหภูมิและกำหนดให้ความดันคงที่ที่ระดับ 3 กิโลบาร์ (300 เมกกะปascal) (เส้น c) ทั้งนี้ก็ถือการเสียสภาพของโปรตีนจะเกิดขึ้นแบบผันกลับ ได้หรือไม่ สามารถผันกลับได้ ขึ้นกับการเลือกใช้ความดันและอุณหภูมิให้เหมาะสม (Mozhaev และคณะ, 1994)

ภาพที่ 1 ไดอะแกรมการเปลี่ยนแปลงความดันและอุณหภูมิของ chymotrypsinogen A (ΔG_d คือ พลังงานอิสระของการสูญเสียสภาพ)

ที่มา : Mozhaev และคณะ (1994)

ผลของความดันสูงต่อการเกิดเจล

การเกิดเจลเป็นผลมาจากการเสียสภาพของโปรตีน ทำให้โปรตีนสูญเสียความคงตัว ทำให้เกิดการสร้างพันธะโควาเดนต์และแรงกระทำที่ไม่ใช่พันธะโควาเดนต์ พันธะไคลซัลไฟฟ์ และพันธะไฮดรอฟอบิก Heremans และ Heremans (1989) ได้อธิบายกลไกการเกิดเจลด้วยความดันว่า ในระบบแรกพันธะไฮดรอฟอบิกซึ่งเป็นพันธะที่ทำให้โครงสร้างโปรตีนธรรมชาติมีความคงตัวจะถูกทำลายด้วยความดัน เนื่องจากการสร้างพันธะไฮดรอฟอบิกทำให้เกิดการเพิ่มขึ้นของปริมาตร เมื่อมีการให้ความดันสูงขึ้นจะทำลายพันธะนี้มากขึ้น โดยทำให้เกิดการเปิดออกของโครงสร้างโปรตีน ทำให้หมู่ที่ไม่ชอบน้ำถูกปลดปล่อยออกมานอกสารละลายน้ำ ทำให้เกิดการลดลงของปริมาตรจากการเกิด electrostriction รอบๆ หมู่ที่มีประจุ การเรียงตัวของน้ำรอบๆ หมู่ที่ไม่มีชี้วัดและการละลายของหมู่ที่มีชี้วัดอย่างพันธะไฮดรอเจน นอกจากนี้ Gilleland และคณะ (1997) คาดว่าการลดความดันลงจะทำให้หมู่ที่ไม่ชอบน้ำถูกปลดปล่อยออกมานอกสารละลายน้ำ ทำให้เกิดแรงกระทำระหว่างโปรตีน ได้แก่ พันธะไคลซัลไฟฟ์จะเกิดการสร้างภายในตัวของโปรตีนทำให้เกิดเจลได้เมื่อมีความเข้มข้นของโปรตีนที่เพียงพอ การจัดเรียงตัวของโมเลกุลโปรตีนทำให้เกิดเจลได้เมื่อมีความเข้มข้นของโปรตีนที่เพียงพอ การจัดเรียงตัวของโมเลกุลของน้ำรอบกรดอะมิโนในเจลที่เกิดจากความดันทำให้เกิดเป็นลักษณะเป็นเงมัน (glossy) และเจลมีลักษณะโปร่งใส (transparent) มีคุณสมบัติในการอุ่น

คำได้ มีความแน่นเนื้อ นุ่มแต่มีความแห้งและยืดหยุ่นมากกว่าเจลที่ได้จากการใช้ความร้อน (Cheftel และ Culoli, 1997)

เอกสารอ้างอิง

- พันธุ์จิต พัฒโนภัย. 2541. เทคโนโลยีอาหารแห่งอนาคต high pressure processing. ว. สถาบันอาหาร. 1: 42.
- Cheftel, J.C., and Culoli, J. 1997. Effect of high pressure on meat: a review. *Meat Sci.* 46: 211-236.
- Eshtiaghi, M.N., and Knorr, D. 1993. Potato cubes response to water blanching and high hydrostatic pressure. *J. Food Sci.* 58: 1371-1374.
- Farkas, D.C., and Hoover, D.G. 2000. High pressure processing. *J. Food Sci-supplement : Kinetics of Microbial Inactivation for Alternative Food Processing Technologies.* 47-64.
- Fellows, P. 1990. *Food Processing Technology Principles and Practice.* Ellis Horwood. London. 238.
- Gilleland, G.M., Lanier, T.C., and Hamann, D.D. 1997. Covalent bonding in pressure – induced fish protein gels. *J. Food Sci.* 62: 523-733.
- Heremans, L., and Heremans, K. 1989. Raman spectroscopic study of the changes in secondary structure of chymotrypsin : effect of pH and pressure on the salt bridge. *Biochem. Biophys. Acta.* 999: 192-197.
- Knorr, D. 1999. Process assessment of high-pressure processing of foods: an overview. In *Processing Foods (Quality Optimization and Process Assessment).* (Fernanda, A.R., and Jorge, C.O., eds.). p. 249-267. Plenum Press. New York.
- Leadley, C.E., and Williams, A. 1997. High pressure processing of food and drink – an overview of recent developments and future potential. *New Technologies Bulletin. Campden and Chorleywood Food Research Association.* No. 14: 1-25.
- Messens, W., Camp, J.V., and Huyghebaert, A. 1997. The use of high pressure to modify the functionality of food protein : a review. *Trends Food Sci. Technol.* 8: 107-112.
- Mozhaev, V.V., Heremans, K., Frank, J., Masson, P., and Claude, B. 1994. Exploiting the effects of high hydrostatic pressure in biotechnological applications. *TIBTECH.* Dec. 12: 493-501.